

РЕШЕНИЕ

№ 11224

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3951** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. П. П. в качеството си на законен представител на „ВАНЕКС“ ЕООД, чрез адв. Д. П., срещу Решение от 14.02.2024 г., постановено по НАХД № 7674/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав, с което е потвърден електронен фиш Серия Г № 0050945, издаден от МВР-СДВР, с който на „ВАНЕКС“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

В касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение. Сочи, че ЕФ е издаден в нарушение на процедурните правила, тъй като в него не е отразено точно от коя служба или подразделение на СДВР-София е издаден, което го лишавало от възможността да разбере компетентността на издателя. Твърди, че не се е възползвал от правото си да подаде декларация - Приложение б по чл. 189 ал.5 от ЗДвП, тъй като не познавал лицето, управлявало процесното МПС. Счита, че СРС неправилно е приложил разпоредбата на чл. 46, ал.3 от ЗНА, тъй като били налице достатъчно доказателства, че в момента на извършване на нарушението автомобила е управляван от физическо лице, което в съдебно заседание е свидетелствало за същото. Моли се да

бъде отменено обжалваното решение, съответно и оспорения електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява. С писмена Молба от 14.06.2024 г. /л.19/, чрез адв. П. поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждения.

Ответникът – СДВР, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила оспореното въззивно решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба .

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Електронен фиш Серия Г № 0050945, издаден от МВР – СДВР, на основание на чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането, на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Първостепенният съд е потвърдил ЕФ, като е установил следната фактическа обстановка:

На 19.01.2023 г. в 19:06 часа, в [населено място], по „Околовръстен път“ номер 324, с посока на движение от [улица]към [улица], било установено управление на лек автомобил „Нисан Х Трейл“, с рег. № [рег.номер на МПС] , за който дружеството- касатор като негов собственик не е сключил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ – нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1 от КЗ.

От приложените доказателства е установено, че за заснетото МПС, собственикът му не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата на нарушението, като въз основа на тези данни бил издаден процесния електронен фиш. След подробен анализ на приложимите правни норми, както и на събраните доказателства, Софийски районен съд е стигнал до извод, че ЕФ съдържа всички необходими реквизити и след като нарушението е установено по безспорен начин приел, че имуществената санкция е наложена на собственика на автомобила – юридическото лице, тъй като е налице извършено нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КТ.

Пред настоящата касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Правилно решаващият състав на СРС счел, че процесния ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, относно неговото съдържание.

Неоснователно е твърдението на касатора, че не са спазени изискванията на чл. 189, ал. 4 (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от

2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2017 г.) ЗДвП. В случая се установява, че ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1, като в чл. 647, ал. 3 от КЗ изрично е посочено, че член 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата не се прилага. Тоест в тази хипотеза, не е предвидена възможност собственикът на заснетото МПС да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, което е управлявало автомобила, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, в следствие на която на това лице да бъде издаден ел. фиш. В случая като процесния, наказанието винаги е за собственика на превозното средство, тъй като съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. "договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение", тоест задължението за сключване на застраховката е на собственика и той понася отговорност, ако не го е изпълнил, независимо кой е управлявал процесното МПС към момента на заснемането му. За разлика от ЗДвП, в който не е предвидено налагане на имуществени санкции на юридически лица, то по КЗ такава възможност е предвидена в чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ и субект на нарушението може да бъде собственик юридическо лице. Поради това, възраженията на касатора в тази връзка са неоснователни.

По отношение на възражението, че автомобилът се е управлявал от трето лице и нарушението не е извършено при управление на МПС-то, по повод изпълняване на търговска дейност на фирмата, следва да се отбележи, че отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението, към която освен наличието на вина спадат причините и мотивите за неговото извършване. В случая те са ирелевантни. Без значение е кой е управлявал автомобила при заснемане на нарушението. След като същият е регистриран на територията на Република България и не е спряно от движение, за него е задължително да има такава застраховка, тоест за съставомерността не е нужно дори да има управление на превозното средство, а само то да е регистрирано на територията на Република България и да не е спряно от движение.

За пълнота касационната инстанция следва да отбележи, че въпреки показанията на Л. П. пред решаващия състав на СРС, че именно той е управлявал процесното МПС към момента на заснемане на нарушението, след като той не е собственик на същото,

имуществената санкция, правилно е наложена на собственика на автомобила, тъй като изрично санкционната норма на чл. 638, ал. 4 от КЗ го предвижда.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. Обжалваното решение се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение от 80 лв. по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.02.2024г., постановено по НАХД № 7674/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

ОСЪЖДА „ВАНЕКС“ ЕООД да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.